

2. OSNOVE IN NAČELA SISTEMA GS1

2.1. PODROČJA UPORABE

Sistem GS1 zajema različna področja uporabe. Sem spadajo: trgovinski artikli, logistične enote, storitve in lokacije.

Te aplikacije oz. področja uporabe slonijo na standardnih strukturah oštevilčevanja, s katerimi je možno identificirati vse relevantne postavke in pripadajoče podatke. Številke so ključi za dostop do podatkovnih baz in za nedvoumno identifikacijo obravnavanih postavk v vseh sporočilih kake transakcije. Namen oštevilčevanja je samo identifikacija, v sami številki pa ni vsebovana nobena posebna informacija. Vse informacije, ki opisujejo proizvode in/ali storitve ter njihove karakteristike, je treba poiskati v podatkovni bazi. Dobavitelj jih sporoči uporabniku enkrat, pred prvo transakcijo, bodisi s standardnimi sporočili ali pa prek elektronskih katalogov.

Številke so predstavljene s črtnimi kodami, da se omogoči avtomatski zajem podatkov v vsaki točki, kjer kak artikel zapušča prostore ali pa vanje vstopa. Črtne kode so ponavadi vključene v proizvodni proces na lokaciji proizvajalca: le-te so bodisi vnaprej natisnjene skupaj z drugimi informacijami na embalaži ali pa se nalepka nalepi na artikel na proizvodnem traku.

Enake številke s uporabljajo tudi v sporočilih RIP, s čimer je omogočen prenos vseh informacij o transakciji tako identificiranih artiklov poslovnim partnerjem.

Standardne strukture oštevilčevanja, ki so na razpolago, zagotavljajo edinstvenost po vsem svetu v okviru danega področja uporabe.

2.2. SISTEM OŠTEVILČEVANJA

Trije glavni elementi sistema oštevilčevanja, ki jih obravnava ta priročnik, so:

- Globalna trgovinska identifikacijska številka (GTIN),
- Zaporedna koda zabojnika (SSCC),
- Globalna lokacijska številka (GLN).

Globalna trgovinska identifikacijska številka (GTIN)

GTIN je številka, ki se uporablja za edinstveno identifikacijo prodajnih enot po vsem svetu.

Prodajna enota je vsaka enota (proizvod ali storitev) o kateri je treba poiskati vnaprejšnje informacije, in ki se lahko cenovno opredeli, naroči ali fakturira za trgovanje med udeleženci v vsaki točki katere koli preskrbovalne verige.

Identifikacija in simbolno označevanje prodajnih enot omogoča avtomatizacijo maloprodajnega mesta (s pomočjo datotečnih cenikov), prevzema proizvodov, upravljanja zalog, avtomatskega ponovnega naročanja, prodajne analize ter širokega področja drugih poslovnih aplikacij.

Primeri: pločevinka barve, prodana končnemu potrošniku; škatla s 6 pločevinkami barve; zaboj s 24 škatlami s po 1 kilogramom umetnega gnojila za trate; kombinirano pakiranje 1 šampona in 1 balzama za lase.

Zaporedna koda zabojnika (SSCC)

SSCC je številka, ki se uporablja za edinstveno (enoznačno) identifikacijo logističnih (transportnih in/ali skladiščnih) enot.

Logistična enota je enota poljubne sestave, pripravljena za transport in/ali skladiščenje, ki jo je treba upravljati (spremljati) v preskrbovalni verigi.

Za predstavljanje kode SSCC se uporablja simbologija GS1-128.

Skeniranje (odčitavanje) SSCC, označene na vsaki logistični enoti, omogoča posamično zasledovanje in sledenje na podlagi povezave med fizičnim gibanjem enot in z njim povezanim informacijskim tokom. Odpira tudi priložnost uvajanja široke palete aplikacij kot so npr. takojšnje pretovarjanje tovora ('cross docking'), usmerjanje tovora, avtomatski prevzem blaga itd.

Primeri: Škatla, ki vsebuje 12 kril različnih velikosti in barv ter 20 suknjičev različnih velikosti in barv je logistična enota, prav tako tudi paleta s 40 zaboji s po 12 pločevinkami barve.

Globalna lokacijska številka (GLN)

GLN je številka, ki se uporablja za identifikacijo podjetja ali organizacije kot pravne entitete. GLN se uporabljajo tudi za identifikacijo fizičnih lokacij ali funkcionalnih entitet v okviru podjetja.

Uporaba lokacijskih številke je prvi pogoj za učinkovito računalniško izmenjavo podatkov.

2.3. SIMBOLOGIJE ČRTNE KODE

Tri različne simbologije črtne kode, ki se v sistemu GS1 pogosto uporabljajo so: (a) EAN/UPC, (b) ITF-14 in (c) GS1-128. Za odčitavanje na maloprodajnem mestu je treba uporabljati le črtne kode EAN/UPC. V drugih aplikacijah, pri prevzemu blaga na stranskih lokacijah ali pri skladiščenju se lahko uporabljajo tri različne simbologije: EAN/UPC, ITF-14 ali GS1-128. Nasvet kako izbirati med njimi je podan v poglavju 6.4.

(a) Simbole EAN in UPC lahko beremo večsmerno. Obvezno se uporabijo za vse izdelke, ki gredo preko maloprodajnega mesta (POS), lahko pa tudi za druge izdelke.

EAN-13

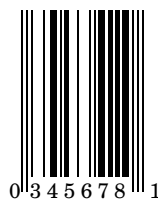
UPC-A

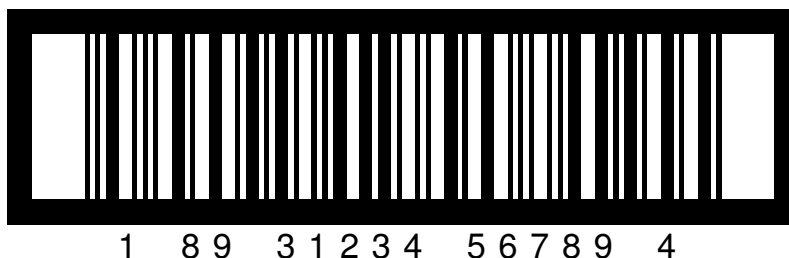
EAN-8

UPC-E

(b) Uporaba *simbologije ITF-14 (s prepletanjem 2 od 5)* je omejena na črtno kodiranje identifikacijskih števil na prodajnih enotah, ki ne gredo mimo maloprodajne blagajne. Ta simbologija je bolj primerna za direktno tiskanje na valovito lepenko.

(c) *Simbologija GS1-128* je varianta simbologije Kode 128. Uporabljata jo lahko izključno le GS1. Ni namenjena za odčitavanje na artiklih, ki gredo skozi maloprodajne blagajne. To je edina simbologija GS1, ki omogoča kodiranje dodatnih informacij poleg identifikacije.

